

BRÁNA

AKTUALITY BRANICKÉHO SBORU ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ

XV. ročník, číslo 10 - říjen 2009

SLOVO NA ÚVOD

O MODLITBĚ

Když čteme v Evangelíích o Ježíšovi a apoštolích, když čteme Skutky apoštolské či epístoly, když čteme příběhy ze života světců, divíme se zázrakům, které konali. Proč to takhle nefunguje s námi?! Až příliš jsme si vzali k srdci Ježíšovo slovo, že dobré stromy poznáme po ovoci, že jsme pro samé zkoumání ovoce zapomněli na to, že i nejlepší jablka přes zimu shnijí a k tomu, abych měl vitamín C i příští rok, tak je potřeba ne velká zásoba jablek, ale právě ten dobrý strom, co je každý rok ponese.

Jak se stát dobrým stromem? Mám odpověď. Nevím, jestli je vyčerpávající, ale určitě ukazuje správným směrem. Dumáme nad tím, že Ježíš chodil po vodě. Na to jsem slyšel výkladů nespočet. Ale že se před tím kdesi o samotě modlil (Mt 14,23), o tom ani slovo. V Bibli je takových míst mluvících o tom, že se Ježíš modlil a my si dokolečka opakujeme jen ty Getsemany! Že uzdravil Petrovu tchýni, uzdravoval další nemocné a vyháněl zlé duchy - o tom se mluví. Ale že druhý den ráno, ještě za tmy odešel kamsi do samoty, aby se modlil (Mk 1,35) - zase nic. Stalo se, že učedníci nemohli uzdravit jakéhosi posedlého a Ježíš jim řekl: „Takový duch nemůže vyjít jinak, než modlitbou.“ A až mladší rukopisy dodávají ...a postem. Snad pozdějším opisovačům připadlo trapné to, co z toho původního textu jasně vyplývá, že jediný problém, proč učedníci nemohli dělat totéž, co Ježíš, bylo to, že se nemodlili. Po modlitbě na právě pokřtěného Ježíše sestoupil Duch svatý (Lk 3,21) a po modlitbě sestoupil o Letnicích na apoštoly. Než vyvolil dvanáct, strávil Ježíš na modlitbách celou noc (Lk 6,12). Proměna na hoře Tábor proběhla při modlitbě (Lk 9,28-9). Proto, že viděli Ježíše se modlit, tak po něm učedníci chtěli, aby je také naučil modlit se a

dostali jako vzorovou modlitbu slavný Otče náš (Lk 11,1nn). Modlitba nás proměňuje. A kdyby jen nás! Bylo to po Ježíšově modlitbě, když Petr jako první za všechny apoštoly vyznal, že Ježíš je Boží Mesiáš (Lk 9,18). Naše modlitba proměňuje svět okolo nás.

Mohl bych takhle pokračovat vyprávěním o všech apoštolích. Čerstvě obrácený Pavel (mimořádně - Ananiáš zastihuje osleplého Pavla namodlitbách!) se vrhl do misie hned v Damašku a chtěli ho zabít. Taktak, že utekl. Přesunul se do Jeruzaléma, kázal, kázal - a zase ho chtěli zabít. A tak ho bratří raději poslali pryč. Neslyšíme o jediném obráceném, jen o zmatcích. Z několika životopisných poznámek v epistolách pak ale slyšíme, že Pavel odešel na tři roky do samoty kdesi v Arábii a do klidu Damašku - a pak se z něj stal apoštol pohanů.

První pokřtěný neobřezaný - setník Kornélius. Čteme o něm: „Byl to člověk zbožný, s celou svou rodinou věřil v jediného Boha, byl velmi štedrý vůči židovskému lidu a pravidelně se modlil k Bohu.“ A pak za ním přišel a pokřtil ho Petr, který se modlil na střeše svého domu, když upadl do vytržení mysli a v obrazné řeči znamení rozpoznal, že nemá pohrdat neobřezanými. Když Petra zavřeli a on spal připoutaný ke dvěma vojákům, tak se za něj modlila celá církev - a on byl z vězení vysvobozen. Pavel a Silas byli z vězení vysvobození po zemětřesení, které následovalo po - no to byste neuhádli - samozřejmě, po modlitbě.

Staříčká historka evangelizačního letáčku. Za kazatelem přišel mladík s textem z Matoušova evangelia (21,22): ...věříte-li, dostanete všecko, oč budete v modlitbě prosit. A mladík se ptá, jestli tomu kazatel věří. Ten přisvědčí. „Tak proč se víc nemodlíme!?“

Jaroslav F. Pechar

699. SCHŮZE STARŠOVSTVA (12. ŘÍJNA 2009)

Přítomni: členové: Pechar, Bruncko, Dus, Holý, Mazný, Plhák, Skuhra, Slabý, Stralczynská, Zvánovcová, Žilková

náhradníci: Hoznauer, Chadima

omluveni: Drápal – služebně mimo republiku, Novotný – nemoc

- Biblický úvod: Jiří Holý, Píseň žalm 22, Úvaha na žalm 22, Píseň 346, Modlitba
- 18.10. bude po bohoslužbách Ohlédnutí za letními akcemi. Organizuje J. Zvánovec.
- 1.11.2009 (neděle) 14:30 instalace faráře J.Pechara v našem kostele.
Při dopoledních bohoslužbách bude kázat Mikuláš Vymětal. Odpoledne budou druhé bohoslužby spojené s instalací. Kázat bude Jaroslav Pechar. Po skončení instalace bude občerstvení. Předpokládá se trvání celé akce 14:30 – 17:30, následuje úklid.
- 24.10.2009 bude velký úklid kostela. Bude potřeba vyhodit nějaké věci. Kdo má v kostele něco svého, ať si to odnese.
Výměna klíčů od hlavního vchodu do kostela proběhne 24.(sobota) a 25.(neděle) října. Na konci úklidu 24.10. Dušan Bruncko vymění vložku a v neděli budou majitelům vyměněny klíče.
- Na základě návrhu P. Novotného staršovstvo schválilo – 11 hlasů pro (všichni přítomní) – že účetní sboru bude ses. Alena Musilová. Dalším jednáním je pověřen P. Novotný.
- Ve Wolfgangsee za Strassburkem je objekt, ve kterém by mohla být příští rok sborová dovolená. Pojedou se tam podívat br. Bruncko a ses. Kučerová. Staršovstvo projednalo a schválilo (10 hlasů) příspěvek na benzín ve výši do 2000,-Kč.
- Školení sbormistrů absolvuje ses. Nývltová. Staršovstvo projednalo a schválilo (11 hlasů) příspěvek na stravu a ubytování ve výši 970,-Kč.
- Ustanovení odvolacího senátu.
S návrhem pro konvent přítomné seznámil J. Pechar. Souhlasíme s návrhem – 11 hlasů pro. Konvent se bude konat 7.11.2009. Za náš sbor tam pojedou J. Pechar a J. Dus.
- Sbírký
25.10. – celocírkevní na sociální a charitativní pomoc
11. – celocírkevní na jubilejní toleranční dar
15.11. – na podporu nepálského studenta
- Finance
Stav pokladny na konci září: 17 748,-Kč
Stav účtu na konci září: 781 477,-Kč
- Materiál pro časopis Brána o možnostech pomoci bezdomovcům a o oboustranně prospěšných zásadách komunikace připravily M. Žilková a J. Čierná. Staršovstvo oběma sestřám děkuje.
- Synodní rada hledá informace o členech sborů pronásledovaných minulým režimem. Informace shromažďuje za náš sbor Jiří Holý. Tuto informaci zveřejníme v Bráně a v ohláškách

*Zapsal A. Slabý
Přepsal 12.10.2009*

TÁBOR PRO MALÉ DĚTI

CESTA KE SVOBODĚ

Letošní tábor pro mladší děti se konal v již osvědčené Jesenici u Rakovníka. Měli jsme k dispozici krásnou, prostornou barokní faru s dvorem a přilehlou zahradou. Po celých čtrnáct dnů nás provázel příběh o vysvobození Izraelitů z egyptského otroctví. Divadlem ráno, výtvarnými dílnami dopoledne a etapovými hrami v okolní přírodě odpoledne jsme se stávali svědky a leckdy i účastníky oněch desítek egyptských ran a předcházejících událostí. Víte např. co se skrývá pod zkratkou BBB? Chcete nápovědu? Podívejte se do první kapitoly Druhé knihy Mojžíšovi. Anebo se zeptejte dětí.

Divadlo

Rány se nevyhnuly ani kuchyni a tak jsme všichni prožili jeden krvavý den. Veškeré jídlo a pití bylo obarveno na červeno. Jiný den se naši malí přátelé změnili v dotěrné mouchy a honily po lese hovada různorodá, rozuměj nás dospěláky. Obdobných proměn se během tábora událo více, kupříkladu v mumie. Mnozí rádi kreslíme, tak aby bylo na co, udělali jsme si, pěkně po egyptsku, papír. A ne ledajaký. Ozdobný, jako na dopisy, s různými vzorky a vůněmi např. s vůní skořice, bylinek apod., jak kdo chtěl. Jinou výtvarnou bylo třeba ubrouskování květináčků anebo výroba ozdobných kachlí ze sádry, či tvorba barevných mozaik z vaječných skořápek a v neposlední řadě také hnízdečka s ptáčky, která šla zavěsit do volného prostoru.

Lano

Kuchařky prokázaly nejen své umění, ale také notnou dávku fantazie, neboť na každodenním jídelníčku hladový čtenář nenacházel běžné názvy jako krupicová kaše ale záhadná jídla – namátkou uveďme tsunamičky xváci nebo horké bobky qeveří. Zkuste hádat. Tentokrát Vám nemůžeme poskytnout teologickou nápovědu, s dětmi to však určitě konzultovat smíte :).

Moře

Děti musely prokázat odvalu, při jedné noční hře totiž atmosféru putování pod srpnovými hvězdami dokreslovalo vytí „pejska“, který „který se zlobil, protože nemohl spinkat“, jak moudře nazvalo jedno z dětí. Celý tábor jsme většinou měli štěstí na dobré počasí, výjimkou byl vytrvalý silný déšť oné jediné noci, kdy jsme přespávali

venku pod celtami, jako Izraelci putující pouští :) To nás ale nerozházelo, a druhý den jsme úspěšně, následující sloup oblakový, dorazili až k Rudému moři, suchou nohou ho přešli (ať žije Pálava :) a na stromech poklady našli.

Znáte nějaký šlágr, evergreen? Mnozí rádi zpíváme tyto dávno napsané ale stále živé písně. Jenže tentokrát jsme byli svědky vzniku nového šlágru. Kdo si chcete písničku Čtvrté přikázání poslechnout, určitě přijďte na Ohlédnutí za letními akcemi do našeho kostela v neděli 18. října po bohoslužbě, tj. 11:30. A nejen kvůli ní. Kromě fotek, z naší i mnoha dalších akcí, ponožek k rozebrání a divadelního kusu Limonádový Joe se hlavně těšíme jeden na druhého. Tak tomu bylo, díky Bohu, i na táboře. Daroval nám nová přátelství, hodně zkušeností, legrace a někomu, jak již bylo naznačeno, pár cizích ponožek. Soli deo gratia.

Péťa a Kamil

ÚTĚK Z EGYPTA

Naše čtrnáctidenní cesta za vysvobozením z Egypta započala v dopoledních hodinách 1. srpna, kdy jsme se vši nedočkaví sešli na Masarykově nádraží u pokladen. Již z dálky bylo možné rozeznat početnou skupinku malých táborníků, jejich rodiče a vedoucí. Čím více jsem se přibližovala, tím více ke mně také doléhaly útržky rozhovorů a všeobecný šum, ruch a „hemžení“, jako ve včelím úlu ;-). V milém včelím úlu :). Na branický tábor pro mladší děti jsem jako vedoucí

Mraveniště

jela poprvé a mnohé z dětí jsem blíže neznala, dokonce ani některé vedoucí. Skamarádili jsme se však velice rychle a za čtrnáct společných dní si mezi sebou vybudovali hezké bližší kamarádské vztahy.

Tenisáky

velice rychle a o zážitky a legraci nebyla opravdu nouze. Tak například první etapová hra „plavení Mojžíše“. Děcka měly za úkol doplavit „Mojžíše“ (jednoho člena skupinky) na sedmi karimatkách po určené trase v co nejsušším stavu k jednomu z vedoucích. Úkol to nebyl lehký, ale skupinky soupeřily statečně a se zápalem a voda byla opravdu všude:). I další hry na témata z biblického Egypta, jako například „komáři“, kde děti pronášeli daným územím vodu v kelímcích a vedoucí je chytali nebo egyptské šifry, se povedly. Musím říci, že skupinky byly dosti vyrovnané, jak Smrt'ounci, tak Šelmičky i Andílci si vedli velice dobře. Jeden den nás stihla v Egyptě dokonce pohroma v podobě červeného jídla a pití:) (zkažení vod) a také temnota, která byla tématem jedné ze dvou bojovek. Slunce nevyšlo a tak jsme ve zkratce prožili celý den jen za svitu čelovek.

Malé netradiční oživení jsme na místě připravily pro jídelníček. Při večerních poradách jsme kromě organizačních a jiných záležitostí také vymýšleli názvy jídel na další den, založené na asociacích, podobných významech atd.

Jako minulý rok se i letos tábor konal v Jesenici u Rakovníka na pěkné barokní katolické faře, kam jsme v brzkých odpoledních hodinách v pořádku dorazili a kde také začalo „lopocení“ izraelského lidu a jeho následné vyjití z Egypta:). Od rána do večera byl program opravdu nabitý, začínaje aktivně a tradičně rozcvíčkou a konče Milošovým, dětmi velice oblíbeným, čtením na dobrou noc. Jako každá akce, kde se člověk cítí dobře, i tato uběhla

Nosy

Nejen děti se nasmály a lámaly si hlavičky s jejich luštěním, ale také my při jejich vymýšlení v nočních hodinách. Kdo by to také řekl, že brzdičky s nebíčkem jsou obložené chlebíčky nebo kuřák s dívkou kuře s nádivkou ? :)

Na nedělní bohoslužby jsme se pilně učili píseň Když Izrael žil v Egyptě Ludka Rejchrt a také druhou o sedmém dnu odpočinku, kterou společně složili Ester a Miloš. V kostele pak zazněly obě za doprovodu Kamila na kytaru, Adély na housle a Tomáše na flétnu. Krásné!). V dopoledních hodinách probíhaly divadelně zpracované duchovní programky a k některým z nich také krátká zamyšlení. Herci i publikum byli skvělí. Děti se dozvěděly například o Moj-

Mumie

žíšově pobytu na egyptském dvoře, útěku do midjánské země, o poslání, které mu dal Hospodin, o hořícím keři a v neposlední řadě také o egyptských ranách a vysvobození Izraele. Sedm dcer midjánského kněze, které hrál Miloš, ohnivý a oblakový sloup v podání Tomáše v oranžovém a s blikajícími čelovkami na hlavě, se setkali s nadšením, stejně jako zlí Egyptané, kteří utonuli v Rudém moři modrých matracek za přispění dětí, které se na ně s vervou vrhly;).

Poté následovala výtvarka. Batikování, výroba ručního papíru, kreslení obrázků barvami na sklo a další zajímavé činnosti. Na většině výtvarků jsem ale nebyla přítomna, a tak se moc detailů ode mne bohužel nedozvíte. Magda, Petra, Anka, Jarka a Ester vám určitě rády poví víc:). Také na vyvrcholení tábora, Velké Závěrečné Hře, jsem chyběla (bacil mě chytil), vyprávění a dojmy se ke mně dostaly ovšem v hojné míře. Konečně nadešel den vysvobození Izraelského lidu. Děti vyšly

v odpoledních hodinách z Egypta, přespaly pod širým nebem a následující den se dostaly až k Rudému moři (lom zatopený vodou), kde je dohonili Egyptané a děti se musely dostat na druhou stranu s Tomášem na pálavě. To byl adrenalin! :) Ale dokázaly to a na protějším břehu je čekal poklad.

Závěrem bych jen ještě ráda dodala, že být součástí Malého tábora bylo pro mě opravdu krásnou zkušeností, i když občas i docela náročnou:). Jsem moc ráda za oněch čtrnáct dní spolu a za přítomnost Pána, kterého jsme mohli více poznávat a který v legraci i chvilkách ztišení nás stmeloval a ochraňoval nás.

JE BIBLE SLOVO BOŽÍ?

„Slyšeli jsme slovo Boží.“
 „Jen aby...“¹

Co je tohle za otázku? Jasně že ***** (*ano*, řekne „charouš“, což je nadávka; *ne*, řekne leckterý „liberál“, což je taky nadávka²). Takže jak to je?

Předesílám, že si nečiním nárok na pravdu; v tomto zamyšlení jen vysvětluji, jak si na danou otázku odpovídám. Bude-li vaše odpověď odlišná, nikterak vám svůj názor nevnucuji; o svůj pohled se konečně můžete podělit a redakce Brány ho jistě ráda otiskne.

Boží slovo je to, co Bůh řekl a říká; o tom snad nebudou pochyby. Hlas Boží však bývá *jemný a tichý*^[1Kr 19,12b] a bývá ho v hluku světa a v hluku nepokojného srdce často těžké zaslechnout. A přestože můžeme slyšet Boží hlas nejčastěji z Písma svatého, víme, že *litera zabíjí, ale Duch dává život*^[1Kor 3,6b].

Litera (nejen litera zákona, ale litera Bible vůbec) zabíjí, kdykoli zapomínáme na lásku k Bohu a k bližnímu (*na těch dvou přikázáních spočívá celý Zákon i Proroci*^[Mt 22,40]), takže se může snadno stát, že biblickou argumentací přinášíme do tohoto světa zlo; konec konců i ďábel Bibli zná a umí ji znamenitě zneužít ke svým nečistým záměrům (viz Mt 4,1–11).

Kdo je autorem Bible?

Bibli psali lidé; nespadla z nebe. Proto se musíme ptát, *kdo je jejím autorem*.

- Pokud by byla jen lidským slovem, měla by pro nás (pro naši víru, pro náš život s Bohem) asi stejnou váhu, jako leckteré jiné takřčené „moudré knihy“ – spisy filosofů, antické báje, Medvídek Pú... S tím nemohu souhlasit. *Veškeré Písmo pochází z Božího Ducha a je dobré k učení, k usvědčování, k nápravě, k výchově ve spravedlnosti, aby Boží člověk byl náležitě připraven ke každému dobrému činu.*^[2Tm 3,16n]
- Oproti tomu řekneme-li (a říct to opravdu musíme!), že byli bibliční pisatelé inspirováni Duchem svatým, snadno sklouzneme do druhého extrému – bibliční pisatelé by pak byli jen „živými pery“, jimž Hospodin diktoval svaté texty slovo od slova; tomu také odmítám věřit. V takovém případě bychom totiž mohli „biblicky argumentovat“ pouze na základě originálních (hebrejských a řeckých) textů (překlad je vždy nutně do jisté míry výkladem), které by pak byly po všechny věky a za každé okolnosti stejně platné (tak nějak se dívají muslimové na Korán).

Logicky si zde také musíme položit otázku, *proč by Bůh svatopiscům diktoval slovo od slova, ve smyslu organické inspirace, a zároveň stejně pečlivě „neohlídal“ opisovače (jejich chyby a přepisy) a překladatele (jejich nepřesné až zavádějící překlady)*³.

¹ Text mešní liturgie, přičemž standardní odpovědí je „Bohu díky“. Jestliže vás skeptikova odpověď pohoršuje, můžete ji nahradit slovy „kež by“; je stejně vhodná.

² Zatímco pejorativní nádech slova *charouš* tak nějak cítíme – jde o křesťany letniční, charismatické, evangelikální (poněvadž přišlo některým evangelíkům málo, že jsou evangelíky a potřebovali se odlišit, máme tu novotvar příšedší z angličtiny, která ovšem výrazy *evangelík* a *evangelikál* nikterak nerozlišuje; při otázce po konfesi proto raději odpovídám, že jsem protestant, abych nebyl považován za evangelikála), povětšinou házené „do jednoho pytle“, výraz *liberál* jako nadávka klade rovnítko mezi nás tzv. tradiční křesťany a mezi stoupence liberální teologie 19. století, s nimiž máme povětšinou málo společného.

♦ *Rozpory v Bibli*

Na to, aby byla Bible „neomylná a vždycky pravdivá“⁴, obsahuje řadu míst, která takovému chápání kladou vážné překážky; například: Kde vzal Kain manželku (Gn 4,17)? Co dělá satan před Boží tváří (Jb 1,6nn), když je (v podobě hada) Hospodinem proklet (Gn 3,14n)? Davida svedl ke sčítání lidu Bůh (2S 24,1), nebo satan (1Pa 21,1)? Je zajíc přezývkavec s částečně rozdělenými kopyty (Lv 11,6; Dt 14,7)? Kdo nadiktoval evangelistům Ježíšovu modlitbu, když jediná svědkové spali (Mt 26,36–46; Mk 14,32–42)? Co nepřesné citace SZ v NZ (například Ef 4,8 × Ž 68,19, nebo Mt 27,9n × Za 11,12n + Jr 32,6–9)? Pán Ježíš již přišel, své věrné si vzal s sebou a my žijeme v pekle, nebo apoštol Pavel dosud nezemřel (1Te 4,15)?

♦ *Vždyť se to tam píše!*

Pro nedostatek lásky Bibli často zneužíváme k obhajobě svých názorů, svých theologických důrazů.⁵ I z tohoto důvodu se mi líbí tvrzení, že „biblický důkaz není theologickým argumentem“⁶. V Bibli se totiž píše spousta věcí: *Čarodějníci nenecháš naživu*^[Ex 22,17], *pro muže jsou dlouhé vlasy hanbou, kdežto pro ženu ctí*^[1Kor 11,14n], je nám přikázáno světit den sobotní (Ex 20,8–11; Dt 5 13–15), modlí-li se žena s nepokrytou hlavou, *zneuctívá toho, kdo je jí hlavou*^[1Kor 11,4], *ženy mají ve shromáždění mlčet*^[1Kor 14,34] a není jim dovoleno učit^[1Tm 2,12] ...⁷

Proč se tím vším neřídíme, když je to v Bibli? Kdyby byla neomylným, vždy pravdivým a za všech okolností stejně platným Božím slovem, byli bychom přestupníky Božích řádů a neměli bychom žádnou naději (natož jistotu) spasení.

Berme Bibli vážně, avšak...

Theologové někdejší Jednoty bratrské moudře rozlišovali věci *podstatné, služebné a případné*. Věcmi podstatnými jim byly víra, naděje a láska; oproti tomu Bibli (přes veškerou úctu k ní) řadili mezi věci služebné.⁸ Proto se odvážím následující interpretace: Pakliže biblický argument („Vždyť je to tam přece napsané! Bůh nám to nařizuje/zakazuje!“) odporuje víře, naději či lásce (a *největší z té trojice je láska*^[1Kor 13,13b]), není takový argument relevantní⁹. *Věci podstatné* mají před těmi *služebnými* (o věcech *případných* pak ani nemluvě) vždy přednost.

Bibli sice za slovo Boží nepovažuji, ale...

Jak jste jistě usoudili, nepovažuji Bibli za slovo Boží, ale přesto je z ní můžeme slyšet.¹⁰ Odmítaje obě krajnosti (Bůh vše slovo od slova nadiktoval × Bible je jen a pouze slovo lidské) spo-

³ Cituji z fakultní práce Milana Řezníčka o doslovné inspiraci Písma.

⁴ Slyšel jsem dokonce i formulaci, že „každé slovo v Bibli je absolutně pravdivým Božím slovem“; po mém soudu je to víc než co jiného „zbožný plk“ – zní to zbožně, ale nenese to vlastně žádnou informaci.

⁵ Bývá to tak, že v ní nehledáme Boží slovo, ale důkazy pro naše názory.

⁶ tuším prof. Štefan z ETF UK

⁷ Vědomě opomím doslovné chápání některých textů, jako „špeky“ typu *Vy však si nedávejte říkat ‚Mistře‘*, a to ani když vyučujete učňovskou mládež, *nikomu na zemi nedávejte jméno ‚Otec‘* (tatíček Pechar nechť odpustí □) a *ani si nedávejte říkat ‚Učiteli‘*, kantora oslovujte namísto toho třeba soudruhu (některé „staré struktury“ to jistě potěší) (viz Mt 23,8–10). Přestože se najdou lidé, kteří berou doslova nejen tento, ale i další podobné texty, například odmítají přísahu (Mt 5,33–37), dosud jsem neviděl člověka, který by si usekl pohoršující ruku či vyloupl pohoršující oko (Mt 5,29n).

⁸ Věcmi *případnými* pak mínili různá lidská nařízení a ustanovení, mezi něž můžeme řadit liturgii, „připouštění“ k Večeři Páně až po confirmaci (osobně bych řekl, že i confirmaci samu) a tak podobně.

⁹ Znalci sci-fi si jistě vybaví Isaaca Asimova a jeho tři robotické zákony.

¹⁰ Ani v nejmenším však nehodlám spekulovat nad tím, zda je Boží slovo nad Bibli, za Bibli, či zda se Bible Božím slovem stává.

lečně s Jakoubkem ze Stříbra volám: *Dejž Bože vprostřed uhoditi!* Bible je pro mě proto **Bohem inspirovaným**¹¹ **slovem lidským**; slovem svědčícím o Božích úmyslech, činech a vůli, o jeho jednání s člověkem a o lidském jednání vůči Bohu. Takže:

- Ačkoli Bibli nepovažuji automaticky za Boží slovo, je pro mě tím nejlepším zdrojem, odkud můžeme jemný a tichý Boží hlas zaslechnout.¹² Jestliže na liturgická slova „slyšeli jsme slovo Boží“ můžeme někdy po pravdě odpovědět „Bohu díky“, pak ne proto, že by ta dávná tiskařská čerň byla slovem Božím, ale že Bůh k nám skrze ta dávná zapsaná slova právě teď promlouvá; prosme ho, aby to bylo co nejčastěji. Nemůžeme však ztotožnit živé Boží slovo s mrtvými písmenky.¹³ *Slovo Boží je živé, mocné a ostřejší než jakýkoli dvousečný meč; proniká až na rozhraní duše a ducha, kostí a morku, a rozsuzuje touhy i myšlenky srdce.*^[Zd 4,12]
- Máme-li konečně položit rovnítko, na jehož jedné straně je „Boží slovo“, pak na jeho druhé straně nesmí být nic jiného (nikdo jiný), než náš Spasitel a Pán Ježíš Kristus, jenž je tím *Slovem, které bylo na počátku* (viz J 1,1nn).

Nyní by mohlo zaznít amen,

nebo alespoň „The End“. Proto berte následujících několik myšlenek¹⁴ jako postscriptum (jako filmové titulky po tom „The End“, chcete-li).

Odmítáte-li mé tvrzení, že Bible není Boží slovo, sepište své myšlenky a nabídněte je redakci našeho časopisu. Budou-li dávat smysl, věřím v jejich otištění.

Souhlasíte-li se mnou, nabízí se pokračování na téma „historicita událostí, které Bible popisuje“. Takový článek však jistě může napsat i ten (ta), kdo Bibli za Boží slovo považuje. V takovém případě bych ovšem jako slovo do pranice a jako obhajobu slova mýtus¹⁵ ocitoval Dana Dráपालa: „*Rozdíl mezi historickou rovinou a mýtickou rovinou je zhruba řečeno v tom, že historie byla – a už není, kdežto mýtus nebyl – ale pořád je.*“¹⁶, neboli (moje interpretace) mýtus se sice nikdy nestal, ale vždy zůstane pravdivým.

Ovšem zatímco Dan Dráपाल říká „*Nebojte se: zůstávám fundamentalistou (...) Kdyby nebylo Písmo historicky pravdivé, naše víra by byla pouze vírou v mýtus a neměla by vlastně reálný základ.*“¹⁷, moje víra stojí na pevnějším základě, než je nutná historicita všech biblických

¹¹ Katoličtí theologové zde mluví o Božím a lidském spoluautorství. *II. vatikánský koncil zopakoval učení církve o inspiraci, rozlišuje však přitom jasně mezi Bohem jako původcem a člověkem jako skutečným autorem Písma, které obsahuje pravdu, kterou Bůh chtěl mít pro naši spásu v Písmu zapsanou. Tím se proto nevyklučuje, že biblická tvrzení, která nesouvisí s naší spásou, mohou obsahovat i lidské omyly.* (Milan Řezníček)

¹² Bůh k nám ostatně mluví neustále. Dovolíme-li mu to, slyšíme jeho hlas nejen z Písma, ale i z úst proroků (a to nejen těch starozákonních – viz např. 1Kor 12,10), z úst jeho poslů – andělů (často těch v lidské podobě), skrze sny, skrze zázraky (kterým říkáme „náhoda“), skrze vlastní (žel mnohdy zmrzačené) svědomí...

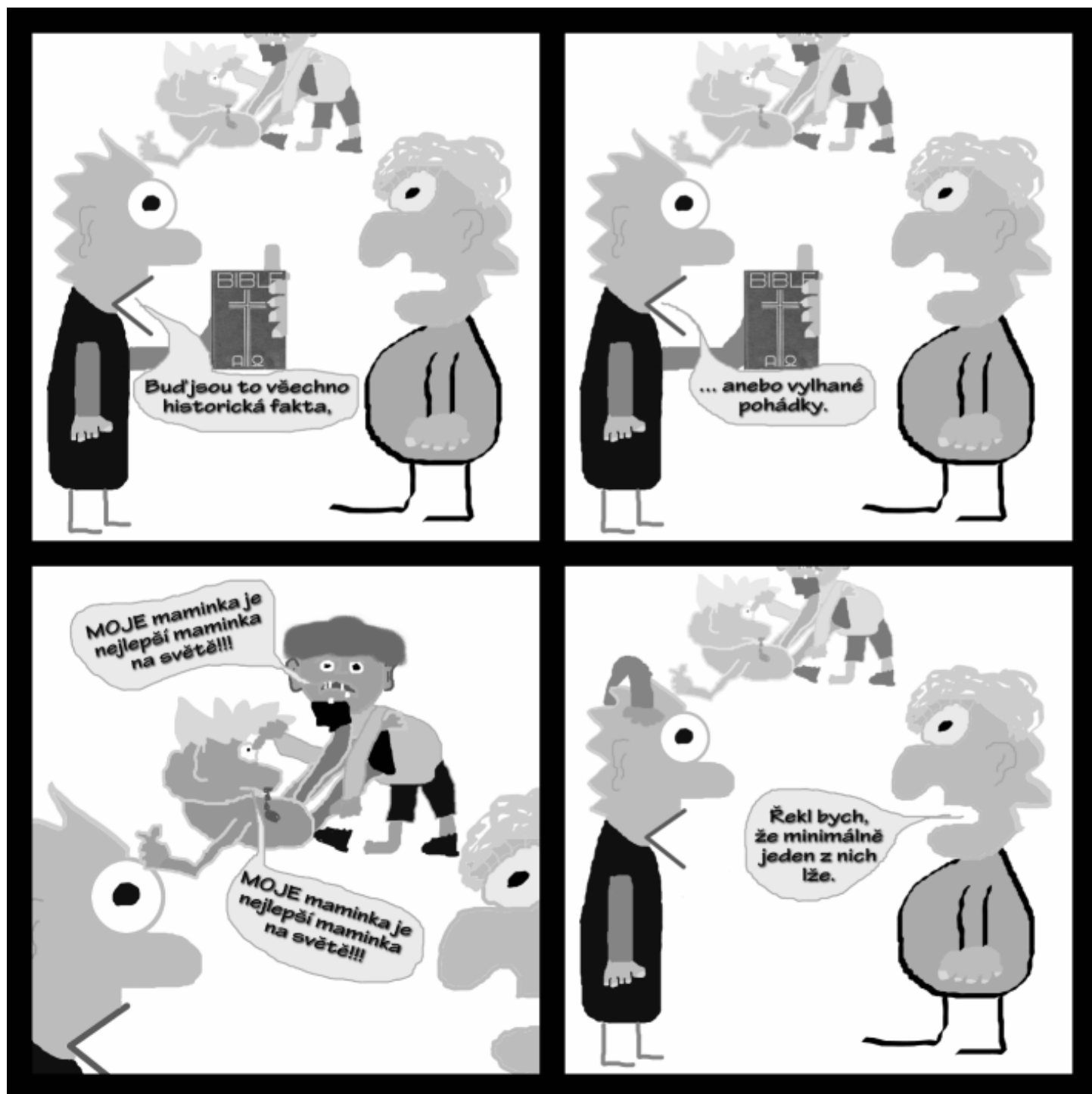
¹³ Věty typu „a nyní si z Božího slova přečteme...“ či „podej mi, prosím, táhle to Boží slovo“ mi nahánějí husí kůže.

¹⁴ Mezi radami pro „dobrého řečníka“ či „dobrého kazatele“ (na autora si nevzpomenu) figuruje jedna, kterou jsem si obzvlášť zamiloval: »*Když už mluvíte dost dlouho, řekněte ,a na závěr bych rád řekl pár slov‘ – posluchači se uklidní, že už bude brzo konec, a vy pak můžete mluvit ještě dalších půl hodiny...*« ;–)

¹⁵ které jsme si zvykli považovat za nálepkou nevěrohodnosti, nepravděpodobnosti, za pouhou pohádku; viz též (doufám vytištěná) ilustrace rvačky dvou malých kluků.

¹⁶ Hledání a jistota, kapitola IX. *Vnímání Božího slova*

¹⁷ Tamtéž

Ilustrace k článku

příběhů – ostatně Dan Drápal to v následující větě říká sám (a proto příliš nechápu jeho lpění na historicitě): „Ale není to historie, v co věříme. Věříme, že Kristus, který byl kdysi vzkříšen, žije teď! Abychom skutečně uvěřili, potřebujeme toto prožít, toto nahlédnout.“¹⁸

Jestliže (a tady bych asi viděl kořen Drápalových obav z „nehistorické“ Bible) však u řady biblických textů odmítneme jejich historicitu (nebo přinejmenším řekneme, že se příběh udál poněkud jinak), musíme se ptát, kde se to zastaví; kde máme hranici, za kterou už nemůžeme (ne-smíme) jít? Je i Pán Ježíš, jeho život, smrt a vzkříšení pouze mýtem? V žádném případě! Známé reformační pravidlo *vykládat Písmo Písmem* nám snad ukazuje správný směr: *Jestliže Kris-*

¹⁸ Tamtéž

tus nebyl vzkříšen, pak je naše zvěst klamná, a klamná je i vaše víra, a my jsme odhaleni jako lživí svědkové o Bohu. ^[1Kor 15,14–15a]

Historicita řady příběhů mě nechává spíš než cokoli jiného lhostejným – nemám (narozdíl od liberálů 19. století) potřebu někoho přesvědčovat o tom, že se nikdy nestaly; naproti tomu ale velmi těžko snáším, když mi jejich historicitu jako nutnou podmínku pravověří někdo vnucuje.¹⁹ *Víra, aby byla vírou, nepotřebuje (a snad ani nemůže) stát na prokázaných skutečnostech, o nichž není pochyby; to by byla historie nebo obecně věda.*²⁰ Někdy mám až pocit, že je lpění na historicitě Bible nedostatkem, slabostí víry, která se potřebuje opřít o důkazy.

Mám-li to shrnout – i když si u řady textů nejsem jejich historicitou jistý a u některých v ni vysloveně nevěřím, pokud by se prokázalo, že se opravdu udály tak, jak je Bible popisuje, na mojí víře v Boha (Bohu) by to nic neměnilo.

No a to snad už stačí.

Miloš F. Pechar

JAK MÁME POMÁHAT LIDEM BEZ DOMOVA?

Každý jsme se někdy s nimi setkali. Chodí i do našeho sboru a mnozí ve sboru se jim snaží pomáhat. Do této situace se člověk může dostat poměrně snadno. Stačí si koupit časopis Nový prostor a téměř v každém čísle je nějaký konkrétní příběh popsán. Dostat se z této situace ven bývá nepoměrně těžší.

Pomáhat jim není snadné.

1. Je třeba si nejprve uvědomit, že **není v silách jednotlivce** pomoci vyváznout z této situace takto znevýhodněnému člověku. Je možné, že dotyčnému poskytneme nahodilou pomoc, ve smyslu almužny, s níž on naloží, jak sám chce. V takovém případě však nejspíše dotyčnému „dopomáháme“ ke stálé závislosti na druhých, a neřeší se tak jeho opravdový stav.

Od dob prvotního křesťanství se situace ve společnosti silně proměnila. Mnohé z Ježíšových požadavků, pomáhat bezmocným, nemocným a jakkoli znevýhodněným, přešlo již do systémů naší společnosti, do pomáhajících profesí. Přijímáme tuto skutečnost jako ohromné plus.

2. Chceme-li dotyčnému opravdu pomáhat, pak je třeba si získat jednak co nejvíce **informací o bezdomovectví** (tím může být např. již zmíněný Nový prostor), a také získat co nejvíce **informací o sociálních službách a všech dalších sociálně-charitativních zařízeních různých stupňů a zaměření**. O takových službách v Praze zevrubně informuje např. dostupná příručka „V Praze doma bez domova 2009“ (v kanceláři u br.faráře). Obsahuje m.j. informace, jak mohou lidé bez domova postupovat při ztrátě dokladů, hledání zaměstnání, najdou tam adresy krizových center, psychologických, sociálních a právních poraden, azylových domů, nocleháren, lékařské služby, center poskytujících jídlo, oblečení, možnosti hygieny atd. Také v závěru tohoto článku je přiložen seznam zařízení, které bezdomovcům a sociálně nezajištěným pomáhají.

¹⁹ Třeba pro šéfredaktora Života víry Tomáše Dittricha jsou některá tvrzení autorů ekumenického překladu, totiž např. že Jonáš nepopisuje historickou událost či že 2. Petrovu nenapsal Petr, rouháním! (Život víry 5/2009, článek „Který překlad Bible číst?“)

²⁰ Petr Švagrovský, z osobní korespondence

3. Po zjištění těchto skutečností (které mohou být pro neznalého ve své pestrosti a množství překvapením) je třeba **ujasnit si své motivy**, tj. **zda** chci pomáhat, **proč a jak**. Je to svobodné rozhodnutí každého i jeho zodpovědnost, co udělá. Nicméně pokud se nad svými motivy nezamyslí, může se stát „obětí“ svých dobrých úmyslů a doplatí na ně zklamáním, pocity marnosti, ztrátou důvěry, příp. pocitem, že byl podveden. A to nemluvíme o případech, kdy se setkáváme s agresivní reakcí, která samozřejmě vzbudí pocit ohrožení a zmatku. Praxe ukazuje, že velká část těchto lidí nemá buď sílu, nebo chuť opustit statut bezdomovce. Skýtá jim totiž také určité výhody, život bez povinností. Mnozí z nich líčí svou situaci zkresleně a využívají soucitu svých bližních. Pokud je někdo ochoten dávat almužny, tak by neměl očekávat vděčnost nebo jakoukoli jinou satisfakci, včetně toho, že se dotyčný „napraví“ – že se bude chovat odpovědně a podnikne kroky, aby se ze situace dostal.

4. Každý případ je však přece jen v něčem specifický a je třeba přistupovat k lidem bez domova **individuálně**, rozlišovat mezi nimi, zjistit si o nich informace, pokud budou ochotni nám je sdělit. Pak může nastoupit další forma pomoci a tou je **pomoc v oblasti spirituální**. (Viz. M. Martínek, kol. „Praktická teologie pro sociální pracovníky“.) **Základem pro ni je vztah**. Vztah k dotyčnému, přičemž platí zásada zachování důstojnosti. Člověk bez domova trpí nejen tím, že nemá domov, práci, ale především - v převážné většině případů - ztratil ve dřívější vazby a vztahy - rodinné, kolegiální, mezi přáteli. Může se stát, že se dotyčný opravdu rozhodne změnit svůj stav a začne spolupracovat na svém návratu do společnosti. Není to však cesta bezbolestná. Je třeba i mnohého pokoření – převzetí povinností, zodpovědnosti za svůj stav, vyrovnávání mnoha starých dluhů, (a mnozí se k takovému kroku právě proto nechtějí rozhodnout). Vykročil-li tedy dotyčný (je-li odhodlán jít) tímto směrem, pak je velmi potřebné takového člověka v jeho odhodlání povzbuzovat, přinášet mu naději, otevírat oči k znovunacházení vlastní hodnoty, hodnoty přátelství, vposledu i Boží lásky.

Jarmila Čierná, Miriam Žilková

KONTAKTY NA PSYCHOSOCIÁLNÍ ZAŘÍZENÍ

1. Komunitní centra Armády spásy

Název	Adresa	Kontakt	Služby
Centrum sociálních služeb Bohuslava Bureše	Tusarova 60, 170 00 Praha 7	220 184 000	Nízkoprahové denní centrum, noclehárna, Azylový dům, Terénní sociální práce
Sbor a Komunitní centrum Praha 5	Lidická 18, 150 00 Praha 5	257 317 866	Nabízí stravování pro sociálně slabé občany
Komunitní centrum Praha 6	Ciolkovského 858, 160 00 Praha 6	233 312 077	Nabízí dotované obědy sociálně slabým lidem, slouží seniorům a dětem
Komunitní centrum Praha 3	Biskupcova 36, 130 00 Praha 3	271 773 529	Poskytuje obědy sociálně slabým lidem

2. Charita Praha

Název	Adresa	Kontakt	Služby	Poznámky
Azylový dům svaté Terezie	Pernerova 20, 186 00 Praha 8 – Karlín	224 815 995 poradna@charita-adopce.cz	Krátkodobý azyl pro muže i ženy	Ke krátkodobému ubytování klientů slouží noclehárny, ve kterých jsou místa pro 9 žen a 22 mužů. K dlouhodobému ubytování je vyhrazeno 10 míst.

3. Diakonie ČCE

Název	Adresa	Kontakt	Služby	Poznámky
SOS centrum	Belgická 22, Praha 2, 120 00	222 521 912 728/ 047 416	Denní krizová služba	Po-Pá 9-20h

4. Poradna pro osoby bez přístřeší

Název	Adresa	Kontakt	Služby
Poradna pro osoby bez přístřeší	Karoliny Světlé 7, 110 00 Praha 1	224 239 449 ppenkava@pl.mepnet.cz Petra_Kakosova@pl.mepnet.cz	Poradna

5. Zimní noclehárna

Název	Adresa	Kontakt	Služby	Poznámky
Zimní noclehárna	Spytihněvova 6, Praha 2, 120 00	222 564 490	Zařízení je určeno pro muže	cena 10 Kč za jednu noc, max. po dobu 14 dnů

6. ubytovna pro muže bez přístřeší

Název	Adresa	Kontakt	Služby	Poznámky
Ubytovna pro muže bez přístřeší	Skloněná 521, Praha 9, 190 00	284 825 240 266 316 400 - sociální pracovník	Ubytovna pro muže s trvalým pobytem v Praze	záloha 200 Kč, cca na 1 až 3 měsíce

7. Informační centrum sociální pomoci – Kontakt

Název	Adresa	Kontakt	Služby
Informační centrum soc. pomoci – Kontakt	Ječná 3, 120 00 Praha 2	739 824 749	centrum sociální pomoci

8. Drogová poradna Sananim

Název	Adresa	Kontakt	Služby
Sananim	Osadní 2, 170 00 Praha 7	283 872 186, kacko@sananim.cz	Nížkoprah. centrum

9. Linka bezpečí pro děti

Název	Kontakt	Služby	Poznámky
Linka bezpečí pro děti	pro děti 116 111 – zdarma, starší číslo 800 155 555	Linka bezpečí je bezplatná telefonická linka krizové pomoci pro děti a mladistvé	do 18 let, studenti do 26 let

10. Krizové centrum Riaps

<i>Název</i>	<i>Adresa</i>	<i>Kontakt</i>	<i>Služby</i>
Krizové centrum Riaps	Chelčického 39, 130 00 Praha 3 – Žižkov	8.00 - 16.00 hod: 222 586 768 16.00 - 8.00 hod, víkendy: 222 582 151	nepřetržitě 24 hodin deně

11. Lod' Hermes – noclehárna pro osoby bez přístřeší

<i>Název</i>	<i>Adresa</i>	<i>Kontakt</i>	<i>Služby</i>	<i>Poznámky</i>
Lod' Hermes	Nábřeží kpt. Jaroše – Štefánikův most, Praha 7	Klienti musí večer přijít na loď v době 19.30-20.30h.	Pro muže i že- ny v sociální a bytové nouzi	Poplatek za nocleh je 20Kč za noc

OZNÁMENÍ, POZVÁNKY A DALŠÍ**TURISTÉ**

Listopadová vycházka se koná v neděli 25. 11. 2009 po bohoslužbách. Cílem cesty je soutok Jizery a Labe u Káraného (v případě špatného počasí podolská vodárna).

VÝZVA

Synodní rada ČCE se snaží mapovat případy pronásledování členů naší církve za komunistického režimu. Prosíme pamětníky, kteří o nějakých takových případech vědí, aby se ozvali Jiřímu Holému, který má v našem sboru tuto záležitost na starost.

VELKÝ ÚKLID KOSTELA

se koná v sobotu **24. října 2009**

Na rozdíl od ostatních pracovišť je u nás práce dost:
Každý, kdo se dostaví mezi 9. – 13. hodinou bude zaměstnán

INSTALACE FARÁŘE

Nový branický farář Jaroslav Pechar bude uveden do úřadu

v neděli **1. listopadu 2009**

POZVÁNÍ NA KONCERT

Opět začaly pravidelné úterní koncerty na Vinohradech. Listopadový se koná **3. listopadu ve 14,30 hod v kostele ČCE Praha – Vinohrady** Hrát budou Marie Vaňková – hoboj, Anna Vaňková – housle, Ludmila Čermáková – klavír, Stanislav Bohunka – klavír. Zazní díla těchto skladatelů: Šostakovič, Ibert, Britten, Szymanowski

Pravidelný sborový program

Neděle 8:30 Chvály
(mimo 1. neděli v měsíci)

Neděle 9:30 Bohoslužby
první neděli v měsíci jsou rodinné služby Boží; **třetí neděli** v měsíci je vysluhována sv. Večeře Páně

Úterý 16:30 – 18:30 **Odrost**

Úterý 18:30 – 21:00 **Mládež**

Středa 18:00 – 19:30 **Biblická hodina**

Středa od 16:30
Setkání předškolních dětí a prvňáčků (i s maminkami)

**úřední hodiny faráře
Jaroslava Pechara**
úterý a středa 14.00 – 16.00
čtvrtek 10.00 – 12.00

Obsah

Slovo na úvod	2
Staršovstvo	3
Tábor pro malé děti	4
Je Bible slovo Boží?	8
Jak máme pomáhat lidem bez domova?	12
Kontakty na psychosociální zařízení	13
Oznámení, pozvánky a další	15
Poslední stránka	16

Verš na říjen

Bůh říká: A dám jim jedno srdce a vložím do jejich nitra nového ducha, odstraním z jejich těla srdce kamenné a dám jim srdce z masa.

Ezechiel 11,19

Zdroj: <http://www.dulos.cz/cz/jb/hesla>

BRÁNA

XV. ročník, číslo 10 – říjen 2009

Pro členy a příznivce sboru ČCE Praha – Braník.
Vychází jednou měsíčně kromě prázdnin.

Redaktorka: Růžena Černá

Redakční rada: J. Čierná, A. Drápal, J. Holý

Grafická úprava: Jakub Čierný

Příspěvky odevzdejte redakci, pokud možno i na disketě, nebo pošlete mailem na adresu mscerny@volny.cz

Uzávěrka: druhé pondělí v měsíci.

Sbor Českobratrské církve evangelické
Modřanská 118, 147 00 Praha 4 – Braník
tel.: 244 461 037

<http://branik.evangnet.cz>, branik@evangnet.cz

číslo účtu: 135027438/0300

Variabilní symbol pro dary na křesťanskou službu je 111